

forskningsprojektet. Dermed forhindres også, at uforudsete konflikter opstår med berørte eller ikke-deltagende tredjestater, som kunne forstyrre, forlænge eller i yderste tilfælde blokere for forskningsprojektet.

Til artikel 255:

Artiklen opfordrer stater til at bestræbe sig på at fastsætte rimelige regler, forskrifter og procedurer til at fremme og lette fremmed videnskabelig havforskning uden for deres søterritorium, deriblandt at lette adgangen til havne (også gennem de indre farvande) for forskningsfartøjer, jf. artikel 243 om skabelse af gunstige betingelser for den videnskabelig havforskning.

Til artikel 256:

Artiklen bekræfter som et havretligt princip alle statters ret til forskning på det åbne hav (jf. artikel 87, stk. 1 litra f), artikel 143, stk. 1 og artikel 238). Artikel 256 bekræfter dette princip, hvad angår Området, og fastslår retten for alle stater (herunder tilgrænsende indlandsstater og geografisk forfordelte stater) og alle kompetente internationale organisationer til at udføre videnskabelig havforskning i Området i overensstemmelse med bestemmelserne i kapitel XI. Artiklens placering i Kapitel XIII omfatter et vigtigt element for det retlige grundlag for videnskabelig havforskning, og det integrerer videnskabelig havforskning, der udføres i Området, i havretten som helhed. Gennem reference til Området finder artiklen kun anvendelse på havbunden og undergrunden uden for de nationale jurisdiktionsgrænser. Vandsøjlen i Området behandles i artikel 257.

Uanset artikel 143, stk. 3, kun omtaler, at deltagerstater (i Konventionen) kan udføre videnskabelig havforskning i Området, indrømmer artikel 256 alle stater, uanset geografisk beliggenhed, og kompetente internationale organisationer, retten til at udføre videnskabelig havforskning i Området. Dette indebærer, at også stater, som ikke har ratificeret Konventionen, har en sådan ret.

Til artikel 257:

Artiklen giver alle stater (forstået absolut som i artikel 256) ret til i overensstemmelse med Konventionen at udføre videnskabelig havforskning i vandsøjlen uden for grænserne for den eksklusive økonomiske zone. Artiklen bekræfter friheden til videnskabelig forskning på det åbne hav, jf. artikel 87, stk. 1, litra f). I og med at artikel 257 begrænser retten til vandsøjlen, berøres den ikke af bestemmelserne i artikel 246, stk. 6 om kontinentsoklen uden for 200 sømil.

Til artikel 258:

For placering og anvendelsen af alle typer af videnskabelige forskningsinstallationer eller videnskabeligt udstyr i noget område af havmiljøet gælder ifølge artiklen de samme betingelser som for udførelsen af forskningsprojekter.

Til artikel 259:

Artiklen fastslår retlig status for videnskabelige installationer eller udstyr; de har ikke status af øer, hvorfor de ikke kan have eget søterritorium eller indvirke på afgrænsningen af søterritoriet, den eksklusive økonomiske zone eller kontinentsoklen.

Til artikel 260:

Til sikring af forskningsinstallationer kan zoner af en rimelig bredde, der ikke overstiger 500 m, etableres. Alle skibe skal respektere sådanne sikkerhedszoner, og det pålægges staterne at sikre, at deres fartøjer gør det, jf. artikel 60, stk. 5.

Artiklen hænger sammen med artikel 94 om flagstatens pligt til effektivt at udøve sin jurisdiktion og kontrol over skibe, som fører dens flag. Artikel 260 udskiller sig fra andre bestemmelser i Konventionen ved simpel reference til »deres fartøjer« i stedet for udtrykket »skibe, som fører deres flag eller er optaget i deres registre« (jf. artiklerne 211, 212, 216, 217 og 222). Der er dog næppe grund til at antage, at bestemmelsen skal forstås anderledes, idet bemærkes, at forskningsskibe normalt er (ikke-kommercielle) statskibe.

Til artikel 261:

De nævnte installationer og udstyr må ikke udgøre en hindring for etablerede internationale skibsruiter. Udtrykket »etablerede internationale skibsruiter« findes ikke andre steder i Konventionen. Artikel 60, stk. 7, bruger udtrykket »anerkendte sejlruiter«, og artikel 147, stk. 2, litra c, bruger udtrykket »internationale sejlruiter«. Artikel 261 må imidlertid udelukke placering af hindrende udstyr i IMO-godkendte eller andre afmærkede internationale sejlruiter.

Til artikel 262:

Det kræves, at installationer og udstyr, herunder markeringen af sikkerhedszoner, bliver udstyret med identifikationsmærker, således at ejerforhold og ansvar kan fastslås.

Herudover skal installationerne og udstyret forsynes med nødvendige advarselssignaler. Regler og anbefalinger for, hvornår der skal anbringes advarselssignaler, fastsættes af IMO (International Maritime